

Akşam Tadın da

– Hüzün Şairi · 29 Eylül 2013

AKŞAM TADIN DA

Akşam tadındayım bu gün. Rehavet yüklenmiş gözüm de bulutlar. Kararsızlıkların denk geldiği köşe başlarına ulaşmıyordu adımlarım. Pencereden intihara yeltenir gibi sarkan sardunyalara özeniyorum. Şiire düşürmeliyim yüreğimin doğmamış çocuğunu. Çiçek kokusu sarmadı henüz erkenlerimi. Geçlerim ise hala tomurcuk. Alnıma yolu vurulmuş bir kere aşkın. Gitmek de var kalmak da... Kırık bir çömlek ne kadar saklar ki, içine koyacağım şiirleri?..

Akşam tadında yüreğim. Ufuk kıpkızıl. Kestirmeler gerek, bir an öncelerime. Eylül'ün son günlerine eklenmiş, son saatlerin nefesi enseme iken, telaşım vurmamalı yüreğimin kapısını. Yorulduğum yerde salmalıyım artık, hayatın pamuk ipliğini. İçime sinmeyen ne varsa bırakmalıyım, mahzen kokulu hayallerin koynuna. İç s/ıkıntılar yapışmışken yakama, iç çekişlerim tıslamalara dönmeden, bir mar ölüşünden doğurmalıyım, kendimin celladı zehrime. Kıvrılışı yolun, silinmeli gözümün elasından. Kararmaya yüz tutan günün suratına tükürürcesine haykırmalıyım: " Yine mi? Bir kez daha mı?" diye. Ter kokusu sinmiş yorgunluğumu, vicdanımın küvetin de bırakmalıyım. Bir akşam çayı gibi demlemeliyim ıslak düşlerimi. Her yudum, boğazıma düğüm attıkça, çözmeliyim içimdeki s e n i...

Akşam tadında kırıklığım. Ezilen ve preslenen duygular, yığın olmuş sanki. Temcit pilavı sunanların çarkını, yüreğim gibi kırıp atmmalıyım. " Yağladığım yeter..." Yeterince dürüst davranan geceye hazırlık anımdan, bir yatak hazırlayıp, uzanmalıyım yalanlarla boylu boyunca. Tıpkı sen gibi, tavana saplamalıyım gözlerimi. Delmeli betonu bakışlarım. Kalıplar halinde yıkmalıyım üzerime, ruhuma d/ar gelenleri. Sebeğim kendim olmalıyım. Biliyorum ki: bahaneler en çok sana yakışıyor. Üzerime bol ya da d/ar gelen ne varsa ötelenmeli artık. Döşüme sığmayan yüreğim kadar büyük ve mağrur olmalıydım. Senin tabirinle " Kendime has."lığımı alıp koynuma, eski bene yattığım uykudan, yeni bir bene uyanmalıydım. Çarşaf gibi ütüsüz üzüntüleri katlamadan, bir kere daha yıkayıp, griliğince ovalayarak beyaz varsaydığım günlere dönüp bir bakmalıyım. Kurutmalıyım ıslak olan ne varsa. Asmalıyım üzerimde eğreti duran tüm ümitleri. Beş yılın bedeli saymalıyım, terk edilmiş şehir havasındaki tüm güzellikleri.

Akşam tadında idi bitişler. U dönüşü yaptırın gururumun ön sezileri işe yaramadı belli oldu. Bir beyaz karanfil hikayesi yazmaya kalmayan mecalimi dürtmek gelirken içimden, üç maymunu oynayan yüreğimin kulağına şiddetle asılmalıyım. Ki, bir kezın artık sonun da sonu olduğunu anlasın. Elemeliyim dünün kuyruğa girmiş eleman görüntülü, yaşanmışlıklarını. Bir şiirimde dediğim gibi " Senden çıkmak zorun zoru" olsa da, ne çarpmalı ne bölmeli ne de toplamayım artık kendimi. Bittin... Akşam tadın da hem de... S/akladığın tereddütlerinle birlikte bittin işte. Tortular eyvanında demlensede sızılar ve s e n, sancuların artçılarını bıraksan da bana, depremlerin de bir sonu olduğunu bilenlerdenim ben. Akşama

sokulurken yüreğim, geceye hazırlık olmalı, ağladığım yerde bıraktığım şiirler. On üç sayısının uğuru saydığım menfaatsizlik, on üç kere on üç olup üzerime üzerime gelse de, dilimde hançer gediği açan o sözü söylemeliyim artık. Hem de akşam tadın da gelen bir veda gibi...

" Hoşça kal. Kendine iyi bak ve Allah'a emanetsin."

HÜZÜN ŞAİRİ: N Y